

Kære forældre

Tina Lauritsen, maj 2018

Jeg taler med mange unge.

Så kan der opstå gentagelsesmønstre af fortællinger, som jeg hører rigtig mange gange i forskellige versioner. En af dem handler om at skulle gøre sig fortjent til sine forældres kærlighed ved at præstere på forskellige måder. Nu bliver jeg altså lige nødt til at give dem en samlet stemme her.

Så på vegne af de unge er her et åbent brev; en henvendelse, et opråb og en bøn til deres forældre. Det er naturligvis mine ord, jeg låner deres stemme. Men tag ikke fejl, der er afsendere af kød og blod lige bagved. Send videre til dem, du kommer til at tænke på.

Kære forældre

Vi blev født af jer og ind i jeres verden. I gav os livet, og vi blev en del af det liv, som I har skabt omkring jer. At få livet er en stor gave. Tak for det.

Men vi er ikke jeres. Vi blev skabt *af* jer, ikke *til* jer. Vi blev skabt til verden, og vores liv rækker ind i en fjern fremtid, som I ikke kommer til at opleve. Da I fødte os, var det ikke jer selv I gav en gave. Det var verden, der fik en gave den dag; meget større end I kan fatte og helt udenfor jeres rækkevidde. I begyndelsen havde I naturligvis en meget konkret opgave - gaven til verden forpligter - men den opgave varer kort og den ebber ud. Navlestrengen er kappet og dens usynlige efterfølger - den opgave som det egentlig handler om og som varer hele livet - skal varetages på en helt anden og ligeså usynlig måde.

Vi *vil ikke* være den pynt, der skal smykke jeres livsværk. Vi *har ikke lyst til* at skulle indfri jeres forventninger til os om at lykkes, så I selv kan føle jer som vellykkede mennesker. Vi *har fået nok af* det pres, som hviler på os, når vores præstationer skal være jeres succesfulde fortælling om jer selv som forældre.

Så *hold op* med at belønne os for de gode præstationer og vise os misfornøjelse eller larmende tavshed, når vi fejler. *Stop* med at måle os i jeres egne sandheder. Vi skal finde vores egne. *Lad være* med at sætte jeres kærlighed ind på præstationskontoen.

Vi bliver syge af det, når vi kun kan udløse den gennem vores præstationer. Så kæmper vi for at gøre jer glade, for at gøre jer stolte og allermost for at udløse jeres kærlighed til os, for uden den kan vi ikke leve. Og det går en tid, for nogle af os går det rigtig godt i lang tid. Det kan gå godt i mange år. Men lige pludselig så går det ikke mere. Så sprænger den spændte elastik, så klarer vi ikke presset længere. Det kan være mange forskellige ting, der udløser det, og måske har det slet ikke noget med jer at gøre. Det er bare verden eller andre mennesker, der stiller krav til os. Så

møder vi den mur, der tårner sig op foran én, når man har lært at præstere, men ikke kan mærke at man har værdi, bare fordi man er til.

Så bare elsk os!

Elsk os for dem vi er, og for dem vi er på vej til at blive. Elsk os for vores fejltrin og for alle vores famlende forsøg på at finde ud af, hvad det her liv handler om. Stil bare krav til os, lær os at kæmpe for tingene, gøre os umage og være vedholdende, men lad ikke jeres kærlighed være afhængig af vores resultater.

Giv os faste rammer for vores færden, så vi kan mærke hvor *I* er. Så vi kan bruge jeres eksempel, jeres værdier og ståsted i livet som inspiration til at finde ud af, hvem *vi* skal være. Og lad os så være i fred til at finde ud af det. Slip os fri.

I vil ikke blive skuffede. *I* vil opleve os folde livets smukkeste faner ud - på vidt forskellige måder og helt udenfor jeres herredømme - men alle dyppet i det sunde selvværds farvebad, som henter sine farver fra kærligheden og som giver de mest kraftfulde nuancer. Vi viser jer en verden, som *I* ikke anede fandtes. *I* vil blive slået af forundring over alle de måder, som livet også kan udfolde sig på. *I* vil blive rigere. *I* vil stå tilbage med en skattekasse fuld af forundring og taknemmelighed over alt det, som *I* fik lov til at være med til at skabe. Og bliv så stående.

Og slip så bare roret. Tag det helt roligt, læn jer tilbage og lad os tage over.

Kære forældre, giv os betingelsesløs kærlighed. Den der ikke er bundet op på noget, den der overskrider alt og tåler alt. Det er det, vi har brug for. Resten af tiden.

kærlig hilsen

jeres børn